

Promemorian Skattereduktion för installation av grön teknik

Fi2020/002314/S1

1 Sammanfattning

Skatteverket har inga invändningar mot att förslagen genomförs.

Skatteverket lämnar dock vissa synpunkter på förslagen. Synpunkterna gäller förslag till ändringar och förtydliganden.

Skatteverkets kostnader beräknas till dels en engångskostnad på cirka 5,7 miljoner kronor, dels en årlig kostnad på 5,9 miljoner kronor (år 1), 5,7 miljoner kronor (år 2), 5,5 miljoner kronor (år 3), 5,2 miljoner kronor (år 4) och 5 miljoner kronor (fr.o.m. år 5).

2 Skatteverkets synpunkter

Skatteverket har följande synpunkter på promemorian.

2.1 Förslag till lag om förfarande vid skattereduktion för installation av grön teknik (avsnitt 1.1)

2.1.1 Förtydligande av 6 §

Av 6 § framgår följande:

”Om den som kan ha rätt till skattereduktion för installation av grön teknik (köparen) inte har betalat hela utgiften för installationen, får en sådan utförare som anges i 67 kap. 39 § inkomstskattelagen (1999:1229) begära utbetalning från Skatteverket enligt 8 § ...”

Skrivningen ”... den som kan ha rätt till skattereduktion ...” kan ge intryck av att vem som helst kan söka och att begära utbetalning från Skatteverket. Förslagsvis bör i stället anges att ”... *den som har rätt* till skattereduktion ...” skulle innebära att den som begär utbetalning bekräftar att denna har rätt att begära utbetalning. Genom en sådan skrivning läggs ett mer tydligt ansvar på utföraren.

2.1.2 Komplettering av 9 §

Av 9 § 1-5 framgår vilka uppgifter som ska lämnas av utföraren i begäran om utbetalning. Skatteverket föreslår att paragrafen bör kompletteras med ytterligare en punkt med förslagsvis följande lydelse,

snåhusets, ägarlagenhetens eller bostadsrättens beteckning samt vad gäller bostadsrätten även föreningens eller bälags organisationsnummer eller motsvarande.

Denna nya punkt kan exempelvis läggas omedelbart efter punkten tre för att uppgifterna om utföraren, köparen och fastigheten ska framgå av de inledande punkterna.

2.1.3 Komplettering av 22 §

Av 22 § framgår att kostnadsränta ska tas ut på sådant belopp som enligt 13 § ska betalas tillbaka efter beslut av Skatteverket. Räntan beräknas från den dag beloppet betalades ut till och med dagen för Skatteverkets beslut enligt 13 §.

Räntebestämmelsen innebär att det inte tas ut någon kostnadsränta efter att Skatteverket fattat beslut om återkrav. Det finns därför inte något påtryckningsmedel att betalning ska ske efter att beslut fattats och innan fordran överlämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning. Det är vidare inte reglerat hur ränta ska beräknas efter att fordran överlämnats för indrivning.

Den föreslagna bestämmelsen innebär vidare att ränta alltid kommer att utgå oavsett om del av eller hela beloppet har betalats. Räntekostnaden borde spegla kostnaden för staten att låna upp motsvarande belopp. Ränta borde därför endast utgå på obetalda belopp under tiden från dess att beloppet betalades ut till och med den tidpunkt när betalning sker.

Såsom räntebestämmelsen är utformad är det slutligen inte möjligt att påföra en kostnadsränta under anståndstidens gång, vilket bedöms vara ett avsteg från gängse norm. Ränta borde utgå om beloppet senare behöver betalas.

Mot denna bakgrund föreslår Skatteverket att bestämmelsen får följande lydelse.

Om ett belopp som har återkrävt inte betalas i rätt tid, ska kostnadsränta tas ut på det obetalda beloppet från och med dagen efter beloppet betalades ut till och med den dag betalning sker.

Om anstånd har beviljats och anståndsbeloppet ska betalas när anståndstiden har gått ut, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter beloppet betalades ut till och med den dag betalning sker.

Om en fordran på återkrav har lämnats för indrivning, ska Kronofogdemyndigheten beräkna räntan efter en räntesats som motsvarar basräntan enligt 65 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244) för tiden efter överlämnandet

Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket helt eller delvis avstå från kravet på ränta.

2.2 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) (Avsnitt 1.3)

2.2.1 Komplettering av 67 kap. 2 §

I promemorian finns inget lagförslag om att skattereduktionen för installation av grön teknik ska avräknas mot kommunal och statlig inkomstskatt m.m. Skatteverket föreslår därför att 67 kap. 2 § även bör inkludera skattereduktionen för installation av grön teknik.

Skattereduktionen för installation av grön teknik liknar till sin karaktär hushållsarbete och kan möjligtvis placeras omedelbart efter hushållsarbete i uppräkningsen. Å andra sidan avser installation av grön teknik till stor del förnybar el, varför den även kan placeras omedelbart efter mikroproduktion av förnybar el. Med hänsyn härtill och då även de nya paragraferna om installation av grön teknik (67 kap. 34 – 43 §§) kommer efter bestämmelserna om mikroproduktion av förnybar el i 67 kap. är det, enligt Skatteverket, mest lämpligt att låta skattereduktionen för installation av grön teknik placeras sist i paragrafens uppräknings av olika skattereduktioner. Förslagsvis kan därför 67 kap. 2 § ändras på följande sätt:

Skattereduktion ska göras för sjuinkomst, allmän pensionsavgift, arbetsinkomst (jobbsskatteavdrag), sjukersättning och aktivitetsersättning, underskott av kapital, hushållsarbete, gåva, mikroproduktion av förnybar el och installation av grön teknik i nu nämnd ordning.

2.2.2 Ändring av numreringen av paragraferna i 67 kap.

I 67 kap. 34 – 43 §§ inkomstskattelagen återfinns huvudsakligen de nya föreslagna bestämmelserna om skattereduktion för installation av grön teknik.

Av lagrådsremissen ”Skattereduktion för boende i vissa glest befolkade områden – regional skattereduktion” framgår att bestämmelserna om regional skattereduktion ska infogas i 67 kap. 34 och 35 §§, dvs. samma paragrafnummer som nu föreslås gälla för grön teknik. Med hänsyn härtill behöver nummerordningen av paragraferna justeras.

2.3 Krav på var installationen utförs (avsnitt 3.5)

Det är av avgörande betydelse att den som begär skattereduktionen äger den fastighet eller bostadsrätt som installationen är hänförlig till, jämför promemorians förslag avseende 67 kap. 37 §. Motsvarande krav gäller för övrigt även för rotavdrag, jämför 67 kap. 13 a §. För att undvika missförstånd bör texten under avsnittet ”Krav på var installationen utförs” förtydligas på följande sätt:

För rätt till rotavdrag (liksom för rätt till rotavdrag) krävs att det utförda arbetet är hänförligt till köparens eller dennes förälders hushåll. För rotavdrag gäller *desutom att den som begär skattereduktionen måste äga hela eller del av den bostad som föräldern bor i*. Motsvarande bör gälla för skattereduktionen för installation av grön teknik, med hänsyn till skattereduktionens snarlikhet med rotavdraget.

2.4 Återbetalning av utbetalda medel (avsnitt 3.9)

I den föreslagna 24 § som reglerar möjligheten till anstånd hänvisas bl.a. till bestämmelsen i 63 kap. 6 § skatteförfrandelagen (2011:144), SFL, gällande anståndstiden. I den bestämmelsen föreskrivs att tiden för anstånd ska bestämmas till längst tre månader efter dagen för beslutet i den fråga som har föranlett anståndet. 63 kap. 6 § SFL hänvisar dock till anstånd enligt 63 kap. 4 och 5 §§ SFL och inte till 63 kap. 15 och 23 §§ SFL. Lagtexten i 63 kap. 15 § SFL anger inte för hur lång tid anstånd kan beviljas utan en genomgående strävan vid prövningen av en ansökan om anstånd bör vara att så långt som möjligt begränsa anståndstiden. Särskild restriktivitet bör iaktas om anstånd söks av näringsidkare eller för betydande belopp. I dessa fall bör, genom korta anståndstider i regel längst en till två månader, den skattskyldiga förmås att i annan ordning få till stånd en lösning på sina betalningsproblem (prop. 1996/97:100 s. 423).

När det gäller anstånd till fördel för det allmänna enligt 63 kap. 23 § SFL så styrs anståndstiden enbart av vad som kan anses vara till fördel för det allmänna. Förhållandena kan vara sådana att Skatteverket kräver att en viss del ska betalas omedelbart och att anstånd beviljas med resterande belopp. Huvudregeln är att anstånd ska beviljas för högst ett år och anstånd för längre tid än ett år kan ges i undantagsfall.

Anståndstiden regleras med andra ord på olika sätt beroende på enligt vilken bestämmelse anstånd medges och att endast hänvisa till 63 kap. 6 § SFL kan ge intrycket att ett anstånd endast kan medges som längst tre månader förutom när anstånd medges på grund av ett överklagande. Motiveringen kan därför behöva förtydligas så det framgår om anståndstiden för samtliga anstånd enligt 24 § lag om förfarandet vid skattereduktion för installation av grön teknik endast kan medges som längst under tre månader oavsett orsaken till anstånd eller om anståndstiden ska bestämmas med hänvisning till orsaken till anstånd.

2.5 Personuppgiftsbehandling (avsnitt 3.16)

För att en helhetsbedömning ska kunna göras av lagförslaget behöver det även göras en bedömning i promemorian om gällande sekretessbestämmelser är tillräckliga, vilket dock saknas i promemorian. Skatteverket föreslår därför att det av lagförslaget ska framgå att en bedömning att den befintliga reglering som finns i 27 kap. offentlighets- och sekretesslag (2009:400) utgör tillräcklig reglering för att upprätthålla sekretesskyddet för den enskilde hos Skatteverket. Detsamma gäller för de sekretessregler som gäller till skydd för Skatteverkets verksamhet för inspektion, kontroll och annan tillsyn i 17 kap. offentlighets- och sekretesslag. Det behöver således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling, vilket bör klargöras i promemorian.

2.6 Författningskommentarer – Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (avsnitt 5.3)

I 27 kap. 36 § definieras tre olika former om vad som utgör installation för grön teknik. När det gäller installation av laddningspunkt till elfordon (punkt 3) anges två olika tekniska beteckningar – EN 62196-2 förfordon av typ 2 och EN 62196-3 för elfordon av typ Combo. Det framgår dock inte var källan till dessa begrepp kan återfinnas. Av författningskommentaren kan detta förtydligas exempelvis på följande sätt:

Standarden för uttag och anslutningsstom är de som anges i punkten 1.2 i bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU.

3 Konsekvenser för Skatteverket

Förslagen skattereduktion för installation av grön teknik innebär att Skatteverket måste utveckla och göra anpassningar i it-systemen. Engångskostnaden för detta beräknas till cirka 5,3 miljoner kronor. Därutöver tillkommer årliga kostnader för it-drift med cirka 2,6 miljoner kronor år ett, 2,4 miljoner kronor år två, 2,2 miljoner kronor år tre, 1,9 miljoner kronor år fyra och 1,7 miljoner kronor fr.o.m. år fem.

Förslagen innebär vidare att informationsmaterial m.m. behöver tas fram och att samtalen till Skatteupplysningen ökar initialt. Engångskostnaden för dessa informationsinsatser kan beräknas till cirka 0,4 miljoner kronor.

Förslagen innebär att helt nya arbetsuppgifter tillkommer som avser handläggning, rättsligt stöd och kontroll samt utredningar om bedrägeribrott. Kostnaderna för dessa arbetsuppgifter beräknas uppgå till cirka 3,3 miljoner kronor per år.

Sammantaget uppskattar Skatteverket engångskostnaderna till 5,7 miljoner kronor och de årliga löpande kostnaderna till 5,9 miljoner kronor (år 1), 5,7 miljoner kronor (år 2), 5,5 miljoner kronor (år 3), 5,2 miljoner kronor (år 4) och 5 miljoner kronor (fr.o.m. år 5).

Detta remissvar har beslutats av generaldirektören Katrin Westling Palm och företrägs av rättsliga experten Hans Eriksson. Vid den slutliga handläggningen har också följande deltagit: överdirektören Fredrik Rosengren, rättschefen Gunilla Hedwall, enhetschefen Pia Gustafsson och sektionschefen Peter Ljungqvist.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Katrin Westling Palm'.

Katrin Westling Palm